உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அமிர்தசாரம்.

இஃது

ஸ்ரீமூத்தளை

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வேதாந்தபாஸ்கரராயுமிலங்கிய

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

சிவக்கொழுந்துமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

திரிசிரபுரம்

வித்வான்

மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களால்

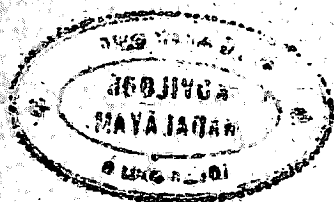
பிழையறப்பரிசோதித்து

ஊ. புஷ்பரதச்செட்டியாரவர்களது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபவஞூ ஆவணிமீ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

அமிர்தசாரம்.

வெண்பா.

கலைக்கட்டளை.

கடவுள்வணக்கம்.

ஞானக்கண் ணுள்ளர்க்கு ஞானன்ற் தச்சுடரா
யூனக்கண் ணுள்ளர்க் குலகமாய் - வான்ற்
தனக்குப் பெறவரிய தற்சொருபன் பொற்று
ளெனக்குப் பெறவெளிதே யின்று. (க)

அருளிறைவணக்கம்.

அறியாமை யாந்திமிரத் தந்தணுய்வீட்டி
னெறிகாண லின்றி நிலையற் - றிறுவேற்கு
ஞானஞ் சனத்தாலே நாட்டங் தனைத்தந்த
கோனுந் தொழக்கடவ கோ. (௨)

வேதச்சிறப்பு.

இதினுள்ள தெல்லாக் கலைகளினு முள்ள
திதினில்லா தியாவையினு மில்லை - யதினுலே
யாது மறிய விரும்பினன் யாதுமுள
வேத மறிவான் விரைந்து. (௩)

ஆகமச்சிறப்பு.

கற்பவர்க ளெப்பொருளுங் காண்பவர்க்குக் கண்ணாகு
முற்பவநோய்க் கெல்லா மொருகடுவாந் - தற்பொருடான்
யாரா வுணர்ந்தா ரவர்க்கதுவா மெக்கலையு
மோதா துணர்ந்தா னுலா. (௪)

அறிஞருரைச்சிறப்பு.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கவியாயென்
னெந்தச் சமயத் தெவராயென் - சிந்தைத்
துறவி தருஞ்சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற்
பிறவிதருஞ் சொல்லே பிற. (௫)

நூற்பெயர்.

வேதா கமமோதி மெய்ம்மை விளங்குதற்குப்
போதா தெவர்க்கும் புருடாயு - வோத
வுறுமமிர்த சாகரத்தே யுள்ள மதனாற்
பெறுமமிர்த சாரமெனும் பேர். (௬)

அவையடக்கம்.

வேத மொழிப்பொருளை விண்ணவர்கண் மூவருமுன்
போதவுணரா வுலகறிய - வோதுகேன்
வானின்ற வல்லிருளை மாற்றுமின் றேனொழிப்பன்
யானென்ற மின்மினியே யான். (௭)

நன்னெறியுரைத்தல்.

இம்மை மறுமை நிலையன் றெனவிடுக
செம்மை நெறிநடக்க சித்தந் - தமைமீட்க
தம்மையுணர்ந்தோர் தலைப்படுக தத்துவத்தின்
மெய்ம்மை யறிக விரைந்து. (௮)

அருமையுணர்த்தல்.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றாலு
மறிவுநூ லாய்த லரிதே யதினுந்
துறவுடைய ராத லரிதே யதின்மெய்
யறிவுடைய ராத லரிது. (௯)

ஞானிலக்ஷணம்.

அறிவுள்ள தல்லதில தென் றறிவான்ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவா - னறிவ
னறிவறி யானம யறவிருந்த வண்ணல்
மறையோதும் வான்பொரு டான். (௧0)

ஞானிசீலம்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிறிதே - திருந்து
மனத்தின்வே றேபதிய மைந்தனுமம் மாதின்
றனத்தின்வே றல்லவே தான். (௧௧)

ஞானிசரிதை.

தீதென நன்றெனச் சிந்திப்ப ரோதெளிந்தோர்க்
கோதன் மன்றோ வுலகெலாம் - பாதவத்திற்
றீதாத னன்றாதல் சிந்தித் திடச்சாத
வேதாவிற் குண்டோ விதி. (௧௨)

ஞானிபெருமை.

விண்ணே பெரிது மிகவீசன் கைவழியா
மண்ணே யதுபெற்ற மாமாயை - யெண்ணிற்
சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவனிற்பெரியா ரவர். (௧௩)

ஞானியேவற்சிறப்பு.

எங்கே வெளிப்படுக வென்றா னெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே - யெங்கும்
பரமனவ னேவல்செயப் பார்த்திருக்கும் யார்தான்
றரமவ னேவ றனக்கு. (கச)

ஞானிபூசைச்சிறப்பு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்டதயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டான் - சிவமென்றும்
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணாரக் கண்டு. (கரு)

ஞானியையிகழ்ந்தவர்கேடு.

எழின்ஞா னியையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டழலா ரனுமதித்தார் நால்வர் - கழலுதன்
மேதக வென்றவரை விட்டக லாதார்பஞ்ச
பாதக ரென்னப் படும். (கசூ)

கூடாவொழுக்கம்.

யோகத்தி னுண்மை யுணர்வின்றி யூண்பொருட்டா
லேகத்தி னின்றே மெளனவியம்பி - மோக
மனத்தினல மாற்றாத வல்வேடர் தம்மை
நினைத்தவருங் காணார் நெறி. (கஎ)

கனவிதி.

நன்ஞான ஞானி மரியா ளொருநாளு
முன்ஞான மோக விருண்முருக்கித் - தன்னுருவைக்
கண்டபொழு தேகழியுஞ் சூக்கவுடல் கன்மபல
முண்டுபோந் தூல வுடல். (கஅ)

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகீத்தி னும்பரா - முத்தன்
றிருக்கோயில் கொண்டவிடந் தேவா லயமென்
றிருக்கோது கின்ற விடம். (௧௯)

உலககாரணம்.

அணுவென்பர் மாமாயை யென்பரணுவின்
புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர் - குணனென்ப
ரெவ்வே துவுமோ துகவிதற்கே தேதுவென்னு
வவ்வேது வேயேது வாம். (௨0)

காரணகாரிய வேறின்மை.

மன்னு முதற்பொருளின் மன்னுத விவ்வுலகம்
பின்ன மெனுமாறு பேசற்க - பொன்னே
யணியா வதன்முன்னு மப்பொனே காய்ச்சி
மணியான போது மறித்து. (௨௧)

படைப்பு.

ஞானனந் தச்சுடராய் நன்றுகி யொன்றுன
தானுகியபடத்திற் றுன்றன்னு - ஞனுவா
யார்த்த கடலுலக மாமோ வியமெழுதிப்
பார்த்து மகிழ்ந்தான் பரன். (௨௨)

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுரர்
மானிடர்நீர் வாழ்பறவை மாகிருமி - ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபரமென் றேழாய் வரும்பவனு
றெண்பத்தி னன்கா யிரம். (௨௩)

ஊர்வ பதினென்று மொன்பானு மானுடவர்
நீர்பறவை நாற்காலி நேர்பத்தாஞ் - சீர்திகழு

மூவாருந் தாபரங்கண் முப்பத்து மும்மையோ
ராவா ரொருபதா ரும். (உச)

அணுப்பிரவேசம்.

ஆன கடங்க ளெவ்விலவற் றுட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாறெக்கும் - யோனிகளெண்
பத்துநான் காயிர நூ றுகப் படைத்தவற்று
ணித்தனுர் நின்ற நிலை. (உரு)

அழிப்பு.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும்
வானுதி பூதமிறு மாயையினி - னுறு
வொழிந்தமா மாயவிரு ளுள்ளொளியா யும்ப
ரெழுந்த ஞானத்தா லிறும். (உசு)

பவகாரணம்.

செறிபொருள தாகித் திகழ்பளிங்கு போல
வறிபொருள தானவறி வன்றன் றன்னை
யறியப் பிறவி யறலாற் பிறவிக்
கறியாமை யாகு மடி. (உஎ)

உடலுற்பத்தி.

ஆதபன்வா னுகுதியா னல்குமதி னுடைதியா
மோதனமுண் டாயிருநீ ருண்டாகு - மாதுடனுண்
டன்னுருவா மிக்கநீர்க் கண்டுஞ்ச மங்கவிழ்தல்
வன்னிபுழு வுண்டேன் மலடு. (உஅ)

பிண்டகோசம்.

சுவர்செய்து மண்டைசையாச் சோரிநீ ராக
விவரங்கள் காலியங்க விட்டுக் - கவர்கால்க

ணட்டுக்கை வைத்து நரம்பிட் டிரம்பெறவே
கட்டித்தோல்வேய்ந்தவகங் காண். (௨௯)

பிண்ட வுருவிற் பிறத்தலாற் கெர்ப்பத்திற்
பிண்டவுருவா யிருத்தலா னுளும்
பிண்டமிட வேண்டுதலா லவ்வுடற் பிண்டம்
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும். (௩௦)

அண்டகோசம்.

நிலனேழு சூழ்வரு நீரேழு கீழ்பா
தலனேழு வானேழு தம்பக் - குலகிரிக
ளெட்டுநெடு மேருகிரி யேமகட கஞ்சூழப்
பட்டுளதோ ரண்டப் பரிசு. (௩௧)

அண்டபிண்டவேற்றின்மை.

வெள்ளியசைவு வெம்மை நெகிழ்வுரமாம் விண்கா
லொளிபுனன்மண் கண்ணுதய னுள்ளங் - குளிர்மதியங்
கொண்டுய்த் தவனறிவு கோசமாம் பிண்டத்து
மண்டத்து முண்டோ ரியல். (௩௨)

வீடுபேறு.

நெடுந்தூரமண்மை நினைவுபோ மாறுங்
கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்-படங்களைந்தோர்
புட்டகம் வேறே புனைத லிவைபோலும்
விட்டுட லங்கொள்ளும் வினை. (௩௩)

உற்பத்தி யாந்தாதை வாயு வுடன்கூடிப்
பொற்புற்ற கொங்கையர்தம் போகத்தே - கெர்ப்பத்தைக்
கொண்டேதை செல்லுமெனக் கூறுவீர் கூறீர்கண்
மண்டேகஞ் சென்ற வழி. (௩௪)

உடலிழிவு.

மணனென் றியமாந்தர் வாயுப்போங் காட்டிற்
பிணனென்று பேரிட்டுப் பொத்தக் - கணன்வந்து
புட்குத்து மிவ்வுடலிற் பொல்லாங் கொழிந்திருப்ப
தெட்குத்து முண்டோ விடம். (௩௫)

குடும்பவிழிவு.

திடம்படு சீலந் திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசீ ரெல்லாம் பசுமட்
குடம்படு நீர்போற் குடும்பியைக் கைவிட்
டுடம்போடு கூட வுகும். (௩௬)

போகவிழிவு.

சிந்தா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா
மைந்தானு மீடழிவ ரல்லரோ - வைந்திலொரு
வேட்கை யசுண மிபம்விட்டின் மீன்வண்டு
கேட்கைமுத லோரொன்றிற் கேடு. (௩௭)

மகளிரிழிவு.

எரிகொண்டு மல்ல வெறிபடைகொண் டல்ல
வருநஞ்சுங் கூற்றுங் கொண்டல்ல - கருநெஞ்சத்
தம்மாதர் தம்மைப் படைத்த தணியிழையார்
தம்மாலே யாகத் தகும். (௩௮)

பொருளிழிவு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினு மியாவரையு
மொன்ன லராக்கு முயிரிறுக்கு - மன்னு
மனத்தைவே றும்மயக்கு மானமெக்கஞ் செய்யுந்
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு. (௩௯)

அரசிழிவு.

முரசு வழங்குந்தம் முற்றத்திற் றெற்றி
யரசு வணங்குங் கழலா – ரொருசுணங்கன்
கவ்விய காலிற் கடைகடோ றுஞ்சுழல்வர்
வெவ்விய சொல்ல வெறுத்து. (௪0)

சுவர்க்கவிழிவு.

பொதுமாதர் தோளே புணர்வ தமிர்த
மதுபான முண்டே மகிழ்வ – தெதுகோடி
சாவார் பிறப்பார் சதுமுகனோர் நாளினிது
தேவா திபரெய்துஞ் சீர். (௪௧)

நிலையாமை.

உலகி னிலைநிற்ப தொன்றில்லை யென்றே
தலைவர்கண் மூவருஞ் சாற்றினா ரஃதே
மலைவுறு மார்க்கர் மதமு மதனா
னிலையின்மை யொன்று நிலை. (௪௨)

துக்கத்தொகுதி.

கருக்குழவி கௌமாரங் காளைப் பருவம்
விருத்த மழைவெய்யில் வீசும் பனிக்கால்
கருத்தி லுறக்க முணர்ச்சியெக் காலத்
தொருத்தனின் பத்தை யுறும். (௪௩)

துறவு.

மடம்படு மிப்பிறவி மாற்றநினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற் – றடங்கத்
துறவா மனிதற் கெளிதன்றே துஞ்சிப்
பிறவா நெறியைப் பெற. (௪௪)

புத்தன்.

கந்தமு மான்மாவுங் காரணனு மில்லை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார் பிறவி
வங்கவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல்
சுத்தன்றன் முத்தித் துணிவு. (௬௫)

கரணமே யான்மாக் கணபங்கி நித்தப்
புரணமோ வீசன்வான் பொய்யே - மரணமே
வீடென்று ஞத்திகரின் வேறேவிப் புத்தனெனு
மூடன்றான் சொன்ன மொழி. (௬௬)

சமணர்.

அருவுரு வுண்டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியல்ப தானளவே போத - மருகர்க்
குருவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக் குணம். (௬௭)

வெளியிற் பறந்துபோய் வீடெங்குப் பெற்றாய்
குளிர்வெம்மை கண்டாயோ கூட - வுளதில்லை
யொன்று பலவென்று முனளவென் றாயுணர்வை
யென்றுமதி கண்டா ரியார். (௬௮)

உலோகாயதம்.

இறந்தார் பிறவா ரிலதுவா னீச
னறம்பாவ மாயிழையார் கூடல் - சிறந்த
நலனார் சுவர்க்க நரகம் பிரித
லுலகா யிதன்ற னுணர்வு. (௬௯)

கடவுட்டே நன்மைசாக் காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாட்டுங் கண்ணுங் கரும

முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவதே கதட்டு மளறு. (ருo)

மீமாஞ்சன்.

நரகுசுவர்க் கந்தீங்கு நன்றுங் கருமந்
தருமிறை தானன்றி யில்லை - பிரமமொலி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணம்போல்
வீடென்றான் மீமாஞ் சகன். (ருக)

சித்துச் சடமாகை யோமுத்தி செய்வினைகள்
சுத்தச் சடமீய வற்றோ சுகதுக்கம்
புத்தி குணமாயிற் பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சத்தம் பிரமமோ தான். (ருஉ)

நியாயம்.

அணங்குற்ற வான்மாவநேகம் வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற் - பிணம்போல்கை
மெய்யா மிறைவனையும் வீடுகட்டுக் கேதுவா
னையா யிகதூ னலம். (ருந)

செயாது வினைச்சடமாய்ச் சென்மத்தைச் செய்யிற்
றயாவிலது மவ்வீசன் றானும் - வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுக்கம்
திணமாகை யோவீடு பேறு. (ருச)

வைசேடிகம்.

முத்தியினிர்க்குணனாய் முன்னங் குணங்குணியாய்ப்
பத்தியினன் முத்தியிறும் பாவனையாற் - சுத்தச்
சடர்ப்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கிடனென்றான் வைசேடிகன். (ருரு)

ஆவ சடலங்க ளான்மாவே யாமனம்போ
லோவு மவத்தையுறு முன்னுணர்விற் - பாவலையாற்
கூடுமோ வீடு குணம்போய்க் குணியுண்டோ
சூடுபோய்த் தீயுண்டோ சொல். (ருசு)

சாங்கியம்.

பகுதிபுமான் மெய்ப்பகுதிப் பாலே விகுதி
சகலந் தனதென்கை பந்தமாம் - விகுதியாம்
யாதும் பகுதி யுடையதெனக் கில்லையெனும்
வேதனஞ் சாங்கியன்றன் வீடு. (ருஎ)

மூன்னரே யுண்டேற் பகுதியதான் முத்தியிலை
பின்னுஞ் சடமாம் பகுதி பெறக்கூடா
தன்னாலேவீ டெய்து மாகினீ சற்குருவைக்
கொன்னேவிரும்பியதென் கூறு. (ருஅ)

சைவம்.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ்
சடமா மியல்பு சமமா - முடன்வியாபம்
பண்டுளவை மூன்றும் பசுபாசம் போயிறையைக்
கண்டுறைதல் சைவன் கதி. (ருக)

ஈசனது தோற்றமே தெல்லாம் வியாபித்தாற்
பாசமி லாதான் பதியென்னிற் - பாசமெனில்
விண்டிடா தாம்பதியால் மெய்கரணம் வேறுண்டாங்
கண்டிடா நின்ற கதிக்கு. (சுo)

சம்மேளிதசைவம்.

பாசமாம் பந்தம் பசுப்பெத்த முத்தனு
மீசனாதி யிவர் ஞானம் - பூசையா

மம்மோக மாற்றி யவரொன்றல் வீடென்றான்
சம்மே ளிதச்சைவன் றான். (௬௧)

பெத்த மாதி கெடுமான பின்கெடுமே
முத்தியும் பாசந்தான் முன்னுள தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் றழலுண்டோ
வுத்தி யிலதிரண் டொன்றாகா தொன்றுகெடின்
முத்தி கெடலோ மொழி. (௬௨)

பாசுபதம்.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரள் செய்யுஞ்
சக்லான் மாக்க டவையா மலங்க
ளுகமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
பகர்கின்றான் பாசு பதன். (௬௩)

சகம் தனுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலனுவும் பூதமே யன்றோ – வகமில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போக்கி
லிரியு மிருளா விருள். (௬௪)

வாமம்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக ளெவ்வுருவும்.
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறப்பதெலா – முண்ணறவே
பெத்திய முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சத்தி யிலாதவெல்லாந் தான். (௬௫)

மேதினி யொன்றை விளக்குமோ வித்தின்றி
மாது தருதுவ மையற் பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலைநீர் புத்திக்கு முத்திக்குஞ்
சாதன மானதோ சாற்று. (௬௬

பைரவம்.

ஏகமாம் பைரவமெண் டத்துவமா யெண்கலையா
யாகிய ஞாலந்த ஞர்ச்சனையாற் - போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா ஞல்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணளியால் வீடு. (கஎ)

ஏகத்து வங்கெடுமே யெட்டாஞன் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்லா தாயழியும் - போகமுனக்
குள்ளதோ வன்ருே தருவாருகு கருத்தோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி. (கஅ)

காளாமுகமாவிரதம்.

வேணியென் பக்கு முதறரித்து மெய்விரதந்
தாணு வுரைப்படியிற் றப்யாமற் - பேணிப்
புரைதங்கா தான்சிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன்வீடு. (கக)

தவவேடங் கொண்டவுட ஞழிந்தாற் போமே
யுவையோங்ன் றீடேற்று முன்னைச் - சிவலோக
மெங்குமெனக் காணுதே யோரிடத்தே யேறிஞர்
சங்கையில் வீழ்வதற்குந் தான். (எ0)

சிவாத்துவிதம்.

அஞதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தஞருவைத் தானே பகுத்துத் - தஞலொழியப்
பேறிழ வில்லை பெறுவானு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை வீடு. (எக)

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் ருஞெழிக்கிற் - ருனேதன்

கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முற்சிவம்போய்
வெண்ணைக்கலூமோ விளம்பு. (எஉ)

வைஷ்ணவம்.

நாரா யணுதிதிரு நாமந் தரித்தலா
லார்ா தனையா லடிமையெனப் - பேராழி
கோயிற் பொறியால் வைகுந்தப் பதந்தந்தை
தாயிற் றருஞ் சீதரன். (எங)

மண்ணு விடுநாமம் வாளெரியா லிட்டகுறி
புண்ணு முடம்பொழிந்தாற் போகாதோ - விண்ணுடில்
வைகுந்த மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ வீடு. (எச)

மாயாவாதம்.

அவிகார மேபிரம மாயையினு லாகி
யிவிகார மெல்லா மிறக்கும் - பவமான
வூனதும்பொய் ஞான முதித்ததும் பொயஞ்ஞானம்
போனதும்பொய் மற்றுமெலாம் பொய். (எரு)

அவிகாரத் தன்மை யவிகாரங்காணி
லவிகாரந் தானல்ல வாகு - மவிகார
மூயை யறியி லவிகாரமாயையாய்
வீயும தாரறிவார் வேறு. (எசு)

சௌரவாதம்.

தோற்ற நிலையிறுதி செய்தலாற் றொல்லுலகி
லேற்றவிரு ளெல்லா மிரித்தலாற் - போற்றவருஞ்
சங்கரன்மா லன்முகனுய்த் தற்பரனுய் நிற்கின்றான்
வெங்கதிரோ னல்லதிலை வேறு. (எஎ)

ஈசன்முனிய வெயிறு விழவிருந்தான்
மாசுண வாயின் மலைப்புற்ருன் - றேசினு
லுற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னேருருவன்
றற்பரனு வல்லனே தான். (எஅ)

சோமவாதம்.

போதல் வருதலுள்ளன் பூரணனு மல்லவிவன்
பாதிரா டோன்ருன் பகலவன்ருன் - சோதியா
யிந்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சந்திரனு லென்செயலாந் தான். (எக)

ஊழ்வாதம்.

தனுகம் வினையே தரில்வினைதான் செய்ய
முனுக முளதாய் முடியு - மனுதியெனி
லெஞ்ஞான்று முத்தி யிலதாகு மிவ்வூழிற்
கஞ்ஞான மாகு மடி. (அ0)

மந்திரவாதம்.

மந்திர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வார்த்தை
யந்தர வானின் குணனதுவே - வந்து
பலியா தருள்குருவைப் பாவியா னுகில்
வலிதா னவன்றன் வலி. (அக)

மருத்துவாதம்.

மருந்தா னொருவரிம் மாநீ ருலகத்
திருந்தா ரெனக்கண்ட தில்லை - வருந்துவதேன்
யார்க்கு மழிவு விளைப்பதாம் யாக்கையெனு
நீர்க்குமிழி பூண்கட்டி நீ. (அஉ)

சாதிசங்கற்பம்.

ஆதிபே தந்தீர் னிலாமை யறிந்தவர்கள்
சாதிபே தஞ்சிறிதுஞ் சாற்றுவரோ - சாதிகுல
நல்லார் தொழத்தக்க ஞான முடையவரோ
யல்லா ரிழிகுலத்தா ராம். (அ௩)

தீர்த்தசங்கற்பம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுக்குப்
புறன்சாரு நீராலே போமே - திறன்சாரா
வோடுந்தீர்த் தந்தா னுடற்கே யுளம்விளங்க
வாடுந்தீர்த் தந்தா னறிவு. (அ௪)

அருச்சனைசங்கற்பம்.

சலமுழுகி நீர்தேடிப் பூத்தேடிச் சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிற்பர் - புலமிலவ
ருள்ளத்தே நின்ற வுலப்பில் பரமானந்த
வெள்ளத்தே நின்று விடாய்த்து. (அ௫)

அத்துவாசங்கற்பம்.

இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க
வந்நெறி யெல்லா மறிந்தவறி - வெந்நெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தலா வீட்டி னெறி. (அ௬)

சாத்திரசங்கற்பம்.

ஓது முறையின் பொருளுணர்ந் துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவர்தா - லோது
மொருகோடி நூறு யிரத்தானு முண்மை
யருகூடு போகா ரவர். (அ௭)

பிரமாணசங்கற்பம்.

அறியப் படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக் கடவு வறிவை - யறிய
விருப்புற்றிடுவோன் விறகதனைக் கொண்டு
நெருப்புச் சுடுவா னிகர். (அஅ)

தர்க்கவாதம்.

தர்க்கநெறி வென்றக்காற் றம்ப மிகப்பெருகுந்
துக்க மிகப்பெருகுந் தோற்றக்காற் - றர்க்க
நிலைபெறுவ தொன்றல்ல நெஞ்சுகன்றக்கத்துந்
தலைபறியே யெய்துபயன் றான். (அக)

வாதத்தொகுதி.

உரைத்த திலரியா துரைக்குஞ் சமயம்
பரத்தை யறிவுற்ற பான்மை - மரத்தி
னவயவத்தி னேரொன் றறிந்தார் மரமா
வவயவத்தைக் கொண்டவா றும். (கo)

கேடுகண்டிரங்கல்.

கருத்துகட் கீடாய்க் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென் றென்றுணர வொட்டா - புரித்திங்
கிலதுள தென்னு முளதில தென்னுங்
கலதியர்க டஞ்சமயக் கத்து. (கக)

நன்னெறி.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவர்க்கு - மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத்தோடு மிகலற்றிருக்குமதே
சன்மார்க்க மாகுநெறி தான். (கஉ)

அட்டாங்கயோகம்.

இயமநியமாதனம் வாயு விசையங்,
கமையுறு பிரத்தியா கார - மமைவுறு
தாரணை தக்க தியானஞ் சமாதியென
வேரணியும் யோகங்க ளெட்டு. (கங)

ஏம முறுமியம மீரைந்திவைதன்னிற்
றூய்மை யருளூண் சுருங்கற் பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்விப்ப மாற்றுவ
காமங் களவு கொலை. (கச)

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
தீமை யிலாதவெனச் செப்புவர்க - டூய்
வோதும் பரமா முலப்பிலா வொ
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய் (கரு)

மம்மர்செய் யாமை வதையா யெ
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை தம்
யெறிபடை கானீ ரெரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால். (கசு)

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மிதுகள வென்ப ரறிஞர் - மதமோதிற்
றன்னதல் லாத வுடம்பைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று. (கஎ)

அரிவையர் தம்மை யணுகாமை யாகும்
பிரம சரிய மதினும் பெறுதற்
கரிய பிரமத்தொன் றுணர் பிரம
சரிய முடையவரோ தான். (கஅ)

தாயோடு தந்தைதமகத் தாரந்தான் சத்துருவாந்
தீயவனு நேரொக்கக் காணுமது செவ்வையாந்
தூய நிலைமை சுருதி நெறித்துணிவு
தாயர்போன் றன்பு தயா. (௯௯)

மிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம் வென்றுவிட வேண்டி
விகல்செய்யா தென்றும் பொறுக்க - விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
தாபத்தை யெல்லா மறும். (௧00)

அற்புத யோகிக் கனுகூல மானவூ
ணற்பவூ ணவ தெனவறிக வாடுகின்ற
பொற்புறு நீரிற் புறந்தூய்மை யுட்டூய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு. (௧0௧)

நியமம்.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விரதஞ் சித்தாந்தக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம். (௧0௨)

தவநோன்பா லூண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவனுன் பிறவியெனக் கெய்திற் றெத்தாலே
சிவமாகு முத்தித் திறனேதென் றோர்தல்
பவமாறப் பண்ணுந் தவம். (௧0௩)

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
நாடுமுதலா நவில்கின்ற வெய்பதமும்
வீடிப்பரமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்ச்சிசந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல். (௧0௪)

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதரத்தோ
டூத்தல் பயன்கருதா தீகையாங் - காத்திரத்தால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச்
சிந்தித்தல் பூசை செயல். (கoரு)

பிரமந்தா ணுய்த்தெளியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்குஞ் சித்தாந்தக் கேள்வி
புரையில்புராணந்தான் பொய்யிலாமாதர்
சரதவேளாளர்க்கு மாம். (கoசு)

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச்
சந்த மதிதெய்வந் தான்கொண்டு - முந்தி
யுரைவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன் றோரா
யிரமாம்பயனுண் டிவை. (கoஎ)

வெருதே யரிதெனினு மென்மேல் விருப்ப
மருதே யிதுவே யறம்பொரு ளின்ப
மிருதானவீடு மெனக்குரவனேவன்
மரு செயன் மாவிரத மாம். (கoஅ)

ஆசின் மறைநெறியி னுதரவு தான்மதியாம்
தேச வழகிற் சிறந்த மறைநெறியி
லாசிதுவென்னுங் கருமத்தருவத்துக்
கூசது நாணமெனக் கொள். (கoக)

ஆதனம்.

பத்திரங் கோமுகம் பங்கே ருகஞ்சிங்கஞ்
சொத்திகம் வீரஞ் சுகாதனம் - முத்த
மயிலா சனத்தண்ட மாயோ கியர்கள்
பயிலா சனங்களிவை பத்து. (ககo)

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
வெவ்வா தனத்தே யிருந்தவர்க்குங் - கைவிந்து
வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது. (ககக)

பிராணயாமம்.

வாங்கிப் பதினாறு மாத்திரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற் பாதி தனைவிடக் கால்வலத்தால்
வாங்க லிடத்தி லிடத்தே வலத்தில்விட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு. (ககஉ)

பிரத்தியாகாரம்.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிவே றாகப்
பிரித்துணர்வைக் காண்டலும் பின்னவுபாதி
கரைத்துப் பருகிவெறுங் கண்ணுக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப் பேசு. (ககங)

தாரணை.

ஆய வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைத்த மாபூத - மாயை
பரத்திலே வைத்தப் பரமேதா னாகத்
தரித்தலே தாரணை தான். (ககச)

தியானம்.

பொருளின்மை காண்டல் புலத்தியான முள்ள
பொருணினைதல் புத்தித் தியானம் - பொருளறிந்த
போத மறிதல்போ தத்தியானம் போதமே
யாதல் பரத்தியான மாம். (ககரு)

சமாதி.

ஞாய முதலையா காயா தியிலழித்து
மாய விருளினவை மாள்வித்து - மாயை

யொருக்கித்தன் றூற்று ளுளபரத்தோ டொன்று
யிருக்கை சமாதி யியல்பு. (கககூ)

அணிமாதிபலவிகழ்ச்சி.

நல்லவியோ கெட்டு ஞானத்திற் கங்கமென்றுச்
செல்வ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க் - கல்ல
விரும்பின் சுவர்கரும்பின் கோலா லிடர்ந்து.
விரும்பித் தவிடெடுப்பார் வேறு. (ககஎ)

ஈருடல்.

வேய்ந்ததோல்சோரிதசை வெள்ளென்புமச்சைசினை
சேர்ந்த திரலே தேகமா - மேய்ந்த
வகுற்ற் கரணமீ ரைம்புலன் வாயு
பகர்சூக்கம் பத்தொன் பது. (ககஅ)

பஞ்சகோசம்.

அன்னம் பிராணன்மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையைந்தும் - பன்னும்
கிரமத்தாலொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங்கேடில்
பிரமத்தாலாகுமிலேபேறு. (ககக)

பஞ்சாசயம்.

புந்திக்கு மாமாசயம்பக்கு வாசய
மந்த மலமுவர்நீ ராசயங்கண் - மைந்த
ருறைதரு கெர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யுறைதரு மாசயங்க ளைந்து. (கஉ0)

ஈரேழுநாடி.

ஈரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழுனை
வாருணைநாப்பூடா வயிரீ யலம்புருடை

காந்தாரிபைசுனிசங்கினியத்தி
சிகுவைகுகுபுருடன் கூ. (கஉக)

ஈரேழுவாயு.

பிராண னபான னுதானன் வியான
னராவிசையன்றேவதத்தனுமை - கிருதரனே
அந்தரியாமி முகியன் பிரவஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி. (கஉஉ)

ஷடாதாரம்.

மூலாதிட்டான மணிபூரகம்விசுத்தி
யேனுமநுகதமாஞ்ஞை யிருமூன்றின்
மேலாதாரத்துமதிவெய்யோன்விசுத்தியிற்றீ
மூலாதாரத்துறையமூண்டு. (கஉங)

அஷ்டவிகாரம்.

உன்னவருங்காமகோபமுலோபமுடன்
மன்னுறுமோகமத மாச்சரியந்
தன்னைமிகமதிக்குந்தம்பம்பொருமையென்னு
மின்னல்விகாரங்களெட்டு. (கஉச)

ஷட்பாவனை.

ஒன்றிற் பிறத்த லுள்தாத லோங்கிவள
ரன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல் - பொன்ற
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமாந் தனக்கில்லை காண். (கஉரு)

சட்கோடி.

வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றி னுற்றன்னை
வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றைத் தன்னுளும்

வீடுபற் றில்லைதன் னூற்றன்னை யிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு. (கஉசு)

சடுனம்.

அன்னபா னங்கள் பிராண னதேயாகு
மின்னுமகிழ்வு மடிவு மனத்தன
வின்னலா மூத்த விறந்து வியாக்கைய
னென்னுக்கு நாடிலி லது. (கஉஎ)

மூக்காரகம்.

மயலுடல் வாக்கு மனனென்று மாந்தர்
துயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் துய்க்கச்
செயலுறை சிந்தனை தீமையு நன்று
முயல்வன கார க மூன்று. (கஉஅ)

மும்மலம்.

உருவுணர வொண்ணு வகையுணர்வை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை - கருமங்கண்
மூக்குந் தவிடு முமியு மிவையாக்கை
யாக்கும் பவவித்துக் காம். (கஉகூ)

முக்குணம்.

சுத்தமாஞ் சாத்திகமுந் தூய்மை யிருமதமு
மத்திம ராசதமு மாந்தர்க்கு - நித்த
மறிவறி யாமை யவற்றின் புணர்ச்சி
குறியுடைய மூன்று குணம். (கஙo)

முப்பிணிக்குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம்.
போத மவை யின்மை போரிற் புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்பழித்தல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக் குணமு மதி. (கஙக)

அறிவுடைமை யைந்தடக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொல்வண்மை நீர்மை - பெறவரிய
வத்து விதஞானத் தாதரவா மாண்மை யிவை
பித்தகுண னுவதெனப் பேசு. (கஙஉ)

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை - பொறையோர்
கிபமின் றியவீகை நெஞ்சத் துவகை
கபமொன் றியகுணனுக் காண். (கஙங)

மூத்துக்கம்.

ஆதிபௌ தீகமாதி தெய்விக மான்மிகமென்
றோது துயர்மூன்றி னுட்க வரு மிடியின்
வாத மழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பௌதிக மாகும் படர். (கஙச)

வாயு முதனோவு மானுடர் மாப்பறவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங் - காயத்தின்
மானஞ் சின்மவா மாச்சரிய மாதிமனத்
தானதுய ராதியான் மா. (கஙரு)

இடனில் கருப்புகுத லீங்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த னரைத்தன் - மடமை
நினைவறச் சாத னிரயம் புகுத
லனையவை தெய்வீக மாம். (கஙசா)

மூவேடணை.

மகப்பற்ற தாரும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா - முகப்புற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் றிவ்வே டணைமூன்றும்
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும். (கஙஎ)

மூவவத்தை.

காணுமது நேரோ னனவா நிலைபேறு
காணமை காணு மதுகனவா மொன்றையுங்
காணு தொழிகை சுழுத்தியாங் காணமை
காணுங்கட் கில்லை யவை. (கருஅ)

நாற்கரணம்.

ஐய மனனு மபிமான மாங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ் - செய்ய
வருசிந் தனைசித்த மாகு மவையே
யொருநான்கா முட்கரண மொன்று. (கருக)

ஐம்பூதம்.

காசினிநீர் தீகால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
றோசைசமா பூத முறுகுணங்கள் - மாசில்
செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் செப்பியதுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம். (கசுஂ)

ஓதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுறை
யீத னடைபோக் குதலின்ப - நீதிவாய்
கையொடுகால் பாயு ருபத்தங் கருமங்கள்
செய்யும் புலனுகச் செப்பு. (கசுக)

பூதநிறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குறைக்கில் - நீதி
சதுர மதிபாதி மூன்றுறு கோண
மதியமாம் வட்டமவை யாம். (கசுஉ)

உண்ணிலை.

புத்திகருமப் புலன்பத் ததின்விடயஞ்
சத்த வசனுதி தான்பத்துச் - சித்த

மகமான வன்னுன் கறிவா னொருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்து. (கசஈ)

புறநிலை.

தசைமயிர்தோ லென்புசிரை தண்ணிணநீர் மூளை
யுதிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்
கதிகிடத்தன்மானபயங்காதல் கதநா
ணித மாம்புறத் திருபத்தைந்து. (கசச)

இருபத்தெட்டு.

விகுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நால்லாறு கண்ட புருடனுங் கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா திதமென்
றியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு. (கசரு)

தத்துவமுப்பத்தாறு.

தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம் வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன் - கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியையந்
தைந்தாறசுத்தஞ் சுத்தம். (கசசு)

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறு.

பூதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்
வாத விகார மலங்குணங்க - ளாதார
மேக புருட வினைய னைஞ்சவத்தையென
வாக விவைதொண்ணூற் றாறு. (கசஎ)

தத்துவநிச்சயம்.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை - பலவாக

கண்ணில்வு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவென் றல்லவோ தான். (கசஅ)

குணசம்பந்தாவவத்தை.

முத்திற ஞன்குணத்தன மூன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திக மாமுணர்ச்சி தான்கரு
மத்திம ராசத மாண்ட சுழுத்திதா
னத்தம தாமதம தாம். (கசகூ)

அவத்தாந்தரவவத்தை.

நனவு முதலவத்தை நாலவையோ ரொன்றின்
நனவு முதனாலுங் கண்டார் - கனவா
நனவு முதனாலுங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞானக னம். (கரு0)

நனவி னனவு புலன்வழக்க மாகு
நனவிற் கனவு நினைவா - நனவில்
மனநினை வின்மை சுழுத்திநினை வின்மை
தனைநா டுதுரியந் தான். (கருக)

கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் - கனவாங்
கனவிற் சுழுத்திகா ணமைகாண் பானை
யனுமதித்த லாமற் றது. (கருஉ)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்தி - சுழுத்தி
யறிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தி
துரியமாஞ் சொல்லிறந்த பாழ். (கருங)

துரிய நனவா மிதமுணர்ந்த போதந்
துரிய கனவா மகமுணர்ந்த போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியத்
துரியம் பரமாகச் சொல். (௩௪)

ஆதாரகேதர்வவத்தை.

சந்தித் திடம்புருவந் தன்னிலே சாக்கிரமாங்
கந்தரத்தினிற்கை கனவாஞ்சுழுத்தியா
வீந்த மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நால்விரலி னுலா வது. (௩௫)

காணகேதாவவத்தை.

நனவிற் பதினுற் கரணமூ நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருத லறமூன்றுந்
தனதாகை வேருகை தான்றுரிய மற்ற
தென்துயா னற்ற விடம். (௩௬)

அவத்தைக்கழிவு.

ஒருக்க நனுப்போங் கனுப்போ முளத்தை
தரிக்கத்தற்றியானத்திற்றற்சுழுத்திபோகு
மரிக்குஞ் சமாதி துரிய மதீதம்
புரித்துப் பரம்விளங்கப் போம். (௩௭)

தரிசனவத்தை.

சுழுத்தி நனவின்வரிற் தோன்றுயிடுஞ் சீவன்
பழிப்பினதீதத்திற் பரமன் - விழித்தவனேற்
நீதொருங்கவாண்ட குரவன்றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென. (௩௮)

மாவாக்கியம்.

அதுநீயா னுயென்னு மப்பதங்கண் மூன்றி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் பதுசீவ

ஞ யெனும்பதந்தா னவ்விருவ ளாக்கியமா
மூஞ முபாதி யொழித்து. (௧௫௯)

ஓங்காரம்.

பூதனு மறையவத்தை காலம் புவன
மிகலுகுணந் தியிறைவர் செய்கை - தகவே
யகார வுகார மகார மதனுற்
சகலமுந் தாரக மாம். (௧௬௦)

அசபை.

அஞ்ச வுருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநூ
றெஞ்ச லறவின் றியம்பாமற் றுனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றுன்வேறன் றென்னுமதே
துஞ்ச லொழிக்குந் துணை. (௧௬௧)

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை - புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமெலா
மீசன் றிருவஞ் செழுத்து. (௧௬௨)

ஸ்ரீஅஷ்டாக்ஷரம்.

நாராய ணாய நமவென் பொருள் சீவ
னேரா ரிறையேக மென்றறிகை - பேர்வேறு
காரண காரிய காயத்தா னென்றுங்கும்
பூரண போதப் பொருள். (௧௬௩)

வாக்கியவிவேகம்.

ஊக்கி யறுதியிட வொண்ணு வொருதன்னைப்
போக்கி யிலாத பொருடா னருளாலே
பரீக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதில்லை
வாக்கியத் தார்காணு மாறு. (௧௬௪)

சீவபரவேறுபாடு.

அறிவா னறிவனென்ன வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர் - பிறியாச்
சுபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபாதிகளா னல்லதுரு வொன்று. (௧௬௫)

சீவலக்ஷணம்.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மதிய தவையறிந்த மாத்திரமே சீவ
னிதன பவங்க டனக்கில்லை நித்த
னதனை யறியா னவன். (௧௬௬)

பரலக்ஷணம்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசனு
மெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா - யெப்பொருடா
னல்லா திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்லா மறிவா னிறை (௧௬௭)

சீவபரவேறின்மை.

உபாதி யொழிந்தா லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசு பராய்நின்ற தோற்ற - முபாதி
கடாகா யமாகாயம் வேறாகக் காண்கை
யடாகா ணறிவொன்றே யாம். (௧௬௮)

மாயாவிவேகம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொணா தாகு - மறியாமைக்
கேதுவறியி லறிவா லிருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல். (௧௬௯)

உலகவிவேகம்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
பேதக் கடாதிப் பிறழ்வுகளிற் - பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப் படுங்கனவு
சித்திரையைப் பாரந் நிலை. (௧௭0)

அயலாக மெய்போ லகந்தபே தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத் - துயில்போனு
லெண்படு மிவ்வுலக முண்டாமா றெங்ஙனே
கண்படைபோ யுண்டோ கனு. (௧௭௧)

வன்னி யிருக்கமரம் வன்மிகையூ ணுனதே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேவித் தன்மையா - ஞன்ஞன
தன்னிகழ்ந்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால்
வன்னிகண்டா லுண்டோ மரம். (௧௭௨)

ஞானமுதன்மை.

யோகாதி மூன்று முணர்வதனுக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுந் - தேக
மொழிய வருமுத்தி யொன்றுதற்கு ஞான
விழியையல தில்லை வேறு. (௧௭௩)

ஞானலக்ஷணம்.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக்கரண
வறிவான வெல்லா மடங்கி - யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும்பொருளொன்
றறியா தறிவ தறிவு. (௧௭௪)

ஞானப்பெருமை.

தீலையிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு - மலையா

தருமறை நூலே யறியுஞா னத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர். (௧௭௫)

ஞானபூசை.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யமிர்தாக்கி - முன்புற்ற
சிற்சட மெல்லாஞ் சிவமாக நோக்கல் சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது. (௧௭௬)

ஞானயோகம்.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப் பொருளதனு னெய்தியிடு - மேக
மதுவா மிதுவன் றெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம். (௧௭௭)

ஞானவலி.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த தெல்லா
முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ - வுணராமை
கூடவெந் தேறுத னுண்டோ குழைந்தமரங்
காடுவெந் தீப்பட்டக் கால். (௧௭௮)

யோகநழுவுதல்.

யோகத்தா லேகத்தைக் கூடாதிடையி னுயிர்
போகிற்றுன் பொல்லா வுலகிற் புகாநல்ல
யாகத்தா னெய்து பயனெல்லா மெய்திப்பின்
யோகத்தான் முத்தி யுறும். (௧௭௯)

ஊழ்வலி.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகா
திந்தவுட னிற்ப தென்னென்னி - னுந்துங்
குசவன்கை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட. (௧௮௦)

முத்திசாதனம்.

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாந்தி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி - குருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெறற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன். (௧அ௧)

ஆசாரியலக்ஷணம்.

சிறையா முடன்முதல் சித்தமீ றாக
விறையோனே யானல்லே னென்று - மறைநீ
யதுவாறு யென்ற தெதுவானே னென்று
லிதுநீகா ணென்பா னிறை. (௧அ௨)

ஆசாரியன்மகிமை.

உள்ளந் தனினின் றொளித்தான்பரன் குரவன்
கள்ளந் தனைத் தவிர்த்துக் காட்டினான் - வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு. (௧அ௩)

அநாசாரியலக்ஷணம்.

துயிற்புணர்ப்பாற் கொர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ
டெருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுங்
குருத்துவமு நேராகக் கொள். (௧அ௪)

பக்குவலக்ஷணம்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தீயினடு வுற்றான் சித்தஞ் சினவரவின்
வாயுறு மண்டுகத்தின் னெஞ்சம் வரியுழுவை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம். (௧அ௫)

அபக்குவலக்ஷணம்.

தம்பாற் றவர்தூய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்ப ரடிபேணு ருள்ளபொரு - ளம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போகவினைவா
ரருள்செய் யலாகா தவர். (௧அ௬)

சித்தியா கிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே - சுத்தமாம்
பானீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சேனு
மானீயு நல்ல வமிர்து. (௧அ௭)

சீஷசரிதை.

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்சேர் மெழுகி னழிவெய்த யாக்கை
யெழில் சேர் குருபரன்றன் னேவலே செய்க
நிழல்போல முன்பினு நின்று. (௧அ௮)

சந்தனந் தாம்பூலந் தாரத னஞ்செயன்
மந்தனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள் - சிந்தைக்
கரவபி மானங் கலுழ்ச்சிசளிப் பின்ன
குரவன மேவாது கொள். (௧அ௯)

சம்பிரதாயலக்ஷணம்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் ணுற்கொண்டு பண்டைவினைச் - சங்கையறப்
பூதமலமுழுதும் போத மெனவிகழ்த்தப்
பாதமலர் வைத்தான் பரன். (௧௯0)

ஊனுயிர்வேறுபாடு.

ஆக்கை முதற்சித்த மீருக வெப்பொருளு
நோக்குமவன் றன்னை நோக்கா - தவைசடமாச்

சாக்கியாய் நின்றவவன் சற்குருவாய் வந்தபரன்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து. (கக்க)

கலைக்கட்டளை முற்றிற்று.

அநுபவக்கட்டளை.

சிவதரிசனம்

போக்கு மனமொருக்கிப் போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந் நோக்கத்தை - நோக்கென்றான்
றோன்றாத வண்ணம்போய்த் தூஞ்சிற் றிருளறிவா
சான்றாகி நின்றேனன் றான். (க)

வினைப்பய னென்னையினி மேவாவிண் ணாதி
யனைத்து மழிந்தழியே - னனக்கின்று
மூன்பக்கங் கீழ்மேன் முதலிடையீ றென்றனவு
மென்பக்கற் காணே னியான். (உ)

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனு
னெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா - னெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக் காத்துணர்வா யொன்றா
யிலகும் பரமீசன் யான். (ங)

துரியதூஷணம்.

விரிந்தா லுலகறியு மேனோக்கா துள்ளே
புரிந்தாற் றனையுணரும் போத - மருந்தவா.
மாட்சி யுடைய பரமெனவோ மற்றிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு. (ச)

கரணங்க ளிற்கலந்து காணாமை நின்றான்
கரணங் களையொருக்கிக் கண்டான் றனைத்தான்

கரணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால். (௫)

அதீததரிசனம்.

அறிவென் பதனு லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும் - பிறிதின்றிச்
சொல்லாட வில்லாத் துரியாதீ தம்பிறக்க
வெல்லா மவிழவிரு. (௬)

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையில்லை - மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மிஃதொழிய
மாய்ந்த விடத்தில்லை மற்று. (௭)

வியோமதூஷணம்.

அடங்குகை யாலே யதீதமு மின்னே
மடங்கொள் சுழுத்தியை மானும் - திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலவத்தை யாம். (அ)

பரதரிசனம்.

அதீதம் பொருளென்ற லப்பொருளே தென்று
னதீதம் பொருளா வறிந்த - புதனொருவ
னுண்டாங்கா னென்றுன் றுரைத்தா னுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண். (௯)

பிறிதற் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த - வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
படுதேனு மில்லை பிறழ்வு. (௧௦)

அகமிதமிக வில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யிகபரங்க ளொன்றறிய வில்லை - சகமும்
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விறைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு. (௧௧)

ஐக்கியவிருப்பம்.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம் போதமா
யாது மறிந்தவறி வீசனும் - பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளிர் கோக்கண்ணீர்
மல்கித்தாள் வீழ்ந்தான் மகன். (௧௨)

பின்ன மறிந்தசெயல்போலப் பின்னமே
தன்னை யறிந்ததுவுந் தற்செயலாய் - நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்று னீச
னயன்மா லறியா வவன். (௧௩)

அவாக்கியம்.

ஒருக்கவேறில்லா வுணர்வாம் பரமும்
பருக்க விடயமெனப் பண்ணி - யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்காணு திருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு. (௧௪)

இலங்க வறித னனவாகு மெங்கு
கலங்க வறிதல் கனவாம் - புலன்கெட்
டெல்லாஞ் சுழுத்தியா மிம்மூன் றவத்தையினு
மல்லா ததுகா ணறிவு. (௧௫)

ஊனு முயிரு முணர்வு முடனிறந்து
யானு மிறந்து பரனிறந்து - கோனே
வடிவோ தமாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி. (௧௬)

திரண்ட சமவாயந் தீர்பாழிற் சீவ
னிரண்டாம்பா ழிற்றேன்று மீச - னிரண்டும்போய்
மூன்ரும்பா ழிற்றேன்று மூன்ரும் பதப்பொருளாஞ்
சான்ருரு மில்லாத் தனி. (கஎ)

சொரூபதரிசனம்.

ஆவபா வாபாவந் தீர்ந்த வகோசரமு
மோவு மவத்தைகளி னொன்ருக்கிச் - சீவபரந்
தானற் றிருந்த தனிப்பதங்கா ணீதென்று
மோனத் திருந்தான் முனி. (கஅ)

நோக்கினொன் ருனய் நிகழ றுனிதமறை
வாக்கினற்கூறரிய வான்பொருளை - நோக்கிச்
செயிர்தீர்ந்தே னென்றெழுந்தான் மைந்தன் சினையின்
றுயிர்த்த மீனதனுக் கொப்பு. (கக)

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை
யறிவித்த வாறறிய லாகா - நிறைய
முழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே
யழுத்துமு மைக்குடத்தி னும். (உ0)

அநுபூதி.

இருந்த படியே யிருந்த படிகாண
விருந்தபடியே யிறைவ - னிருந்தபடி
யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வப்படியை
யெப்படியே யென்றுரைக்கே னியான். (உக)

ஊனுண வூனிற் குயிரானு யுள்ளுணர்வு
தானுனய் போத தமமானு - யானுன
னென்னுநா டொண்ணு விறையானு யாதுவாய்
நின்னுன யென்னுனய் நீ. (உஉ)

காண்டகையே யென்கைக் கடனன்றே யில்லேனின்
ஞுண்டகைதீர் சூடார்க் கயலன்றே - மாண்டேன்
சயம்புவே யென்னினுனா தானுண்டோ வெவ்வா
றியம்புவே னென்றறியே னியான். (உ௩)

நாரணனு நான்முகனு நாடப் பெருநின்
மாரணமுஞ் சொல்ல வறிகுதிலை - காரணநின்
செம்மா மலர்ப்பாதஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
கைம்மாறு காண்கிலேன் காண். (உ௪)

ஒல்லை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
வல்ல சொருபாவென் வஞ்சமனக் - கல்லைத்
திரித்தருள வேண்டியொரு தேசிகனுங் கோலந்
தரித்தருள வேண்டியதே தான். (உ௫)

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டித்
திருவருளே ரொப்போ மன்றோ - வருளாலே
நின்னே ரனையானே நீயுமருளாலே
யென்னே ரனையே னியான். (உ௬)

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மனனுருக
விந்தத் திருக்கோலத் தெம்பெருமான் - வந்தெனக்குப்
பொன்னங் கழலருளிற் பூரணபோ தச்சொருப
வின்னம் பிறப்பே யினிது. (உ௭)

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
னென்கை பணியாக வென்வாக்கு - நின்கீர்த்தி
கற்றென்றும் பாடக் கனியமனங் காணிறைவா
மற்றொன்றும் வேண்டேன் வரம். (உ௮)

அளித்தான் றிருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர் - குளித்தான்.
குளித்தானம் பாலென்றுங் கூர்ந்தன்பான் மீண்டு
மளித்தா னருட்சே வடி. (௨௧)

அநுபவக் கட்டளை முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ௨௨0.

பதினெட்டாவது

அமிர்தசார முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகளாகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தமிழ்வேதமாகிய

திருவாசகத்தில்

திருப்படையாட்சியில்

முதற்றிருவிருத்தத்திற்கு

இயற்றமிழாசிரியராகிய

தி - விசாகப்பெருமாளையரவர்களியற்றிய

உரை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கண்களிரண்டுமவன்கழல்கண்டு களிப்பனவாகாதே, காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வு கடைப்படுமாகாதே, மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறு மறந்திடுமாகாதே, மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும் வணங்குதுமாகாதே, பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல் பயின்றிடுமாகாதே, பாண்டிநன்னாடுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே,

விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
மின்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடிலே. ௧௦

என்பது செய்யுளென்னுதலிற்றோவெனின் படையாட்சி யோடு பாசறைக்கட்சென்ற தலைவன் சத்தனாதலால் அவன் வருவலென் வுரைத்த பருவமும் வந்து அவனும் வருவன் என்றாற்றுவித்த பாங்கிக்குத் தலைவி அவன் வெளிப்படின் றனக்குளதாம் பேரானந்தப்பேற்றைக் கூறுதலையுணர்த்துத னுதலிற்று.

இ-ள். கலவனுருக்கொடு வலைவீசி மீனைப்படுத்த சிவ னெனுந் றலைவன்வந்து வெளிப்படினாண் டென்னிரண்டு கண்களு மவன்றிருக்கழல்கண்டு களிப்பனவாகிய நிகழ்ச்சி யுமுளதாகாது. பிரிவறியாது தன்றலைவருடன் புணர்ந்து நிற் கு மேனை மாதர்வாழ்வினின்று மென்வாழ்வு கடைப்படுமாறு மாகாதினி மண்ணுலகங்களின்வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடு மாறு முளதாகாது. திருமாலறியாத் திருமலர்ப்பாத மிரண் டையும் வணங்குதுமென்று சொல்லுஞ்சொன்னிகழ்ச்சியு முளதாகாது. களிப்பினைமிகத்தரும் பண்ணினைப்பொருந்திய பாடலோடாடல் பயின்றிடுமாறு முளதாகாது. நல்வளநிறை ந்த திருப்பாண்டிநாட்டினையே திருப்படைவீடாகவுடையா ன் படையாட்சிகள் பாடுதுமென்று சொல்லுஞ்சொன்னிக ழ்ச்சியு முளதாகா திருமலமுடைய பிரளயாகலர்களிகூரத்த க்கதாக மான்மழு சதுர்ப்புயத்தோடுவந்து வெளிப்படுமாறு வெளிப்படுதலு முளதாகாது. ஆண்டியான் சிவபோகமென் னுஞ் சிவானுபூதி சொரூபியாவேனென்பதாம். ஈண்டுதலைவி சீவன்முத்தன். தலைவன் சத்தனாகிய பரசிவன். பாங்கிதிருவ ருளெனவறிக. சைவாகமத்துமுத்தியினு மும்முதலுமுண்டெ ன்பதனான் முத்தியினுமாண்டா னடிமையிருக்க விவ்வாறு

கூற லாகாதெனின், அறியாதுகூறினாய் மலமாயா கன்மங்களோடுகூடித் திரோதப்பட்டுச் சனனமரண முற்றுவருமான்மா விருவினையுமொரு காலத்தேவந்து புசிக்கைக்குச் சமமுற்றுவெல்லையிற்போன பலகோடிபவங்களிலே செய்துவந்த சரியாகிரியா யோகத்தவப்பயனான் மலபரிபாகப் பட்டுச்சிவஞானத்தைப்பெற்றுத்திருவருடாரகமாகநின்று சீவகரணங்களெல்லாஞ் சிவகரணங்களாய்ச் சிவனோடொன்றாய்ச் சாயுச்சியமாவன்; சாயுச்சியமாமிடத்து வேறாய்நின்று கலப்பின் கலத்தல் கூடாமையானும் ஒன்றாய்நின்று கலப்பின்கலத்தலின்மையானும் அப்பொடுகலந்த வுப்புப்போல வேறறநின்று சாயுச்சியமாவன்; ஆனவிடத்து மூன்றுமுதலு மிருக்கினுமவை முன்புபோலச் சீவித்துநிற்பனவுஞ் செய்யாமனிற்கும்; நிற்கவே ஆன்மாசிவனோடு அத்துவிதமாய் நிற்பனாதலா லாண்டு சிவனையுஞ்சுட்டி யறியா னிதுவிதுவென்று சுட்டியறியப்பட்டனவெல்லாம் விடையமாய்ப் பொய்ப்பொருளாமாதலி னவ்வாறு அவைபொய்ப்பொருளென வறிந்தவிடத்தே சுட்டற்றவுண்மையாகிய சிவரூபமாவன்; அங்ஙனஞ் சிவரூபனான முத்தாத்மாவினாலே யிவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றாமாதலி னிவ்வாறு கூறுதலாமெனக்கொள்க. இதனைச் சிவஞானபோதம் - ௮ - ௯ - ௰ - ௰௧ ஆஞ் சூத்திரங்களாலு மிந்நான்கு சூத்திரங்களின் பொருள்களை விரித்துச் சித்தியார் சிவப்பிரகாசங்களிற் கூறிய திருவிருத்தங்களாலுமறிக; ஏகாரங்களீற்றசை தேற்றமெனினுமமையும். அன்றி யிவ்வாறாகக்கொண்டாமெனப் பொருள்கொள்ளின் காரிகைபாடம் வாழ்விலென் வாழ்வுகடைப்படுமாகாதேயென்பவதத் கிலதாருப்புணைஞ் செய்யல்வேண்டும். இதுமுதலிய பலகுற்றங்களுண்டாம். அவற்றை விரிப்பிற்பெருகுமென்றொழிந்தாம். இச்செய்யுளிற் கூறப்படுமாகாதென்னு மொழிகட்கு ஆமெனப்பொருள்கூறினு

முதற்றிருவிருத்தத்திற்கு வுரை.

காதோவெனினாகாது, என்னெனின் யாண்டும் எதிர்மறையை யுடன்பாடாகக் கூறுதற்கிலக்கண மின்மையின். செய்யாயென்னு முன்னிலையொருமை யேவலெதிர்மறை வினைமுற்றை யுடன்பாட்டுவினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுதல்போ லிதனையும் பொருள்கொள்ளுதலாகாதோவெனின் ஆகாது; என்னெனின் அதனை யெதிர்மறைவினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறையாகார மிடையிற் புணர்ந்துகெட்டு நின்றதாகவு முடன்பாட்டு வினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து அவ்வெதிர்மறையாகாரம் வேண்டாது நிற்பதாகவும் கொள்ளுதலானு மிதவிடத்தில் எதிர்மறையாகாரம் புணர்ந்து நிற்றலினுடன்பாடாகக் கொள்ளுதற்கேலாமையானுமென்க. கண்களிரண்டாவன - ஞானக்கண்ணு மூனக்கண்ணுமாம். ஏனையவற்றை விரித்துக்கடாவிடைகளாகக் கூறுதற்கிஃதமையமன்றெனவிடுத்தனம்.

முதற்றிருவிருத்த

வுரை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

